

Sentencja

- 1) Wykładni art. 13 rozporządzenia Rady (WE) nr 1346/2000 z dnia 29 maja 2000 r. w sprawie postępowania upadłościowego należy dokonywać w ten sposób, że forma i termin, w których osoba, która odniosła korzyść z dokonania czynności prawnej z pokrzywdzeniem ogółu wierzycieli, musi podnieść zarzut na podstawie tego przepisu w celu sprzeciwienia się powództwu o uznanie tej czynności za bezskuteczną stosownie do przepisów *lex fori concursus*, jak również kwestia tego, czy przepis ten może także zostać zastosowany przez właściwy sąd z urzędu, w danym wypadku po upływie terminu wyznaczonego zainteresowanej stronie, podlegają prawu procesowemu państwa członkowskiego, na którego terytorium toczy się spór. Prawo to nie może być jednak mniej korzystne niż prawo regulujące podobne sytuacje podlegające prawu wewnętrznemu (zasada równoważności) oraz nie może uniemożliwiać w praktyce lub nadmiernie utrudniać wykonywania praw przyznanych przez prawo Unii (zasada skuteczności), czego ustalenie należy do sądu odsyłającego.
- 2) Wykładni art. 13 rozporządzenia nr 1346/2000 należy dokonywać w ten sposób, że strona, na której spoczywa ciężar dowodu, musi wykazać, iż w wypadku gdy *lex causae* pozwala na zaskarżenie czynności, co do której przyjmuje się, że została dokonana z pokrzywdzeniem wierzycieli, warunki wymagane do tego, by można było uwzględnić skargę wniesioną na tę czynność, które różnią się od warunków przewidzianych przez *lex fori concursus*, nie zostały faktycznie spełnione.
- 3) Na art. 13 rozporządzenia nr 1346/2000 można skutecznie powoływać się w sytuacji, gdy strony umowy, które mają siedzibę w jednym i tym samym państwie członkowskim, na którego terytorium są również zlokalizowane wszystkie inne istotne elementy danej sytuacji, wskazały jako prawo właściwe tej umowy prawo innego państwa członkowskiego, pod warunkiem że omawiane strony nie dokonały wyboru tego prawa w sposób stanowiący oszustwo lub nadużycie, czego ustalenie należy do sądu odsyłającego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 156 z 2.5.2016.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 31 maja 2017 r. – Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI)/ Komisja Europejska

(Sprawa C-228/16 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Pomoc państwa — Decyzja o umorzeniu — Odmowa dalszego badania przez Komisję Europejską skargi złożonej do niej przez wnoszącą odwołanie — Brak pomocy po zakończeniu wstępnego etapu badania — Decyzja wyłącznie potwierdzająca — Przesłanki zgodności z prawem cofnięcia decyzji o umorzeniu)

(2017/C 249/12)

Język postępowania: grecki

Strony

Wnosząca odwołanie: Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI) (przedstawiciele: adwokat E. Bourtzalas, A. Oikonomou, E. Salaka, C. Synodinos i H. Tagaras, dikigoroï, adwokat D. Waelbroeck)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Bouchagiar i É. Gippini Fournier, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Postanowienie Sądu Unii Europejskiej z dnia 9 lutego 2016 r., DEI/Komisja (T-639/14, niepublikowane, EU:T:2016:77), zostaje uchylone.
- 2) Sprawa zostaje przekazana Sądowi Unii Europejskiej do ponownego rozpoznania.
- 3) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

⁽¹⁾ Dz.U. C 211 z 13.6.2016.